

גיליון מס' 279

יבִיעַ אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת עקב

מאמר השבוע
חמת ראש המוסדות
הרב' יגאל כהן שליט"א

היפּי הגדול שבתּוּדה

וְהָיָה שְׁנֵה בְעֵינָיו עַת הִרְעָה כְּעַת הַטּוֹבָה (מלבי"ם).
וְהַשְׁטָן מִקְבֵּל רִשׁוֹת מִהֶקֶב"ה. "וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשְׁטָן:
הֲנָה כָּל אֲשֶׁר לֹא בְיָדְךָ, רַק אֵלָיו אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ. וַיֵּצֵא
הַשְׁטָן מֵעַם פְּנֵי ה'" (איוב א, יב). הַשְׁטָן מִקְבֵּל רִשׁוֹת
מִהֶקֶב"ה לְנִסּוֹת אֶת הָאָדָם כְּדֵי לְכַחֵן אוֹתוֹ אִם הוּא
עוֹבֵד אֶת ה' מֵאַהֲבָה. לְאַחַד הוּא לֹא נוֹתֵן לְהִתְחַתֵּן עַד
גִּיל 25, לְשֵׁנֵי הוּא גוֹרֵם שֶׁהוּא לֹא יִרְגִישׁ טוֹב, לְשִׁלְיִישֵׁי
הוּא מְבִיא בְּעֵינֵי בְּפִרְנֶסָה, לְרִבֵּיעֵי הוּא מְבִיא בְּעֵינֵי
בְּבִרְיָאוֹת. לְכָל אָדָם הוּא מְבִיא נִסְיוֹן אַחֵר.
וְאֵז, עוֹמֵד הַשְׁטָן וַאֲמֹר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבָר תִּרְאֶה
אֵיךְ הוּא מִתְחַלֵּל לְהִתְלוֹגֵן".
מָה עוֹשֶׂה הָאָדָם? בְּמִקּוֹם לְהִתְלוֹגֵן הוּא מִתְחַלֵּל לְשִׁיר:
"טוֹב לְהוֹדוֹת לַה', טוֹב לְהוֹדוֹת לַה', וְלֹא מִתְחַלֵּל לְשִׁמְךָ
עֲלֵינוּ". שׁוֹר, מוֹחֶה כְּפִים וְרוֹקֵד, וְעוֹד יֵשׁ לוֹ חֵיוֹן עַל
הַפְּנִיּוֹת. מָה הַשְׁטָן עוֹשֶׂה? הוּא הוֹלֵךְ לְקֶב"ה, וַאֲמֹר לוֹ:
"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! תִּרְאֶה אֶת הַיָּלֵד הַזֶּה, אֵיזָה יָלֵד מִתּוֹךְ
יֵשׁ לְךָ, נִתְּנָה לוֹ סִטְיָה - הוּא אוֹמֵר לְךָ: תּוֹדָה רְבָה.
תִּרְאֶה אֵיךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ. מִסְפִּיק, תוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת
הַיְסוּרִים".

אֶצֶל אֵיזֶה נְאֻמָּה (איוב א, ח): "וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשְׁטָן:
הֲשִׁמַּתְךָ לְכָר עַל עַבְדֵי אֵיבֹב, כִּי אֵין כְּמֹהוּ בְּאָרֶץ, אִישׁ תָּם
וַיִּשָּׁר, יִרְא אֱלֹקִים וְסָר מֵרַע". וְהַשְׁטָן "יֹרֵד וּמִתְעַהָ, וְעוֹלָה וּמְרָגִיז, נוֹטֵל רִשׁוֹת וְנוֹטֵל נְשָׁמָה" (בְּבִא בְּתִרְאָה
זו). יוֹרֵד לְמִטָּה וּמִטְעָה אֶת הַבְּרִיּוֹת לְחִטָּא, וְעוֹלָה
לְמַעַלָה מִמֶּרְגִיז אֶת חֲמַת הַמַּלְאָךְ בְּהַשְׁטָנָה שְׁלוֹ, וְנוֹטֵל
מִמֶּנּוּ רִשׁוֹת וְהִרְגָה אֶת הַחוֹטֵא (רש"י).
וְלִהְיוֹן בְּמִקְצָת מֵה טִיבוֹ שֶׁל יֵצֵר הִרְעָה, וְלִמָּה הוּא
מִבְּקֵשׁ לְהִסִּית לְאָדָם לְהִמְרוֹת אֶת פִּי ה', מִבְּאָר רְבִנוּ
וְהוֹנְתוּן וְסִיעֵתוּן הֵיוּ מִהַמְּלָאכִים שְׁאֲמָרוּ לַה', אֵל
יְבִרָא אָדָם, כִּי אָדָם עֲלוֹל לְחִטָּא (ע' בְּבִרְאשִׁית רַבָּה
פְּרָשָׁה ח ס"ה ה). וְהֵ' לֹא הַשְׁטָנִּים בָּם. וְלִכְךָ לְמַעַן הִרְאוֹת
כִּי אֲמַת אֲתָם, שְׁאֲדָם דְּרַכּוּ כְּסֵל לְמִן לְחִטָּא וְלִמְרִד,
יִשְׁלַח חֲצִיו הַמוֹנוּ וְצִבְאָיו, וְיִפְיָצֵם בְּגִנֵּי אָדָם לְהִסִּית
אוֹתָם לְחִטָּא בְּה', וְאֵז - עוֹלָה וּמְרָגִיז, הֲלֵא יִפֶּה אֲמַרְתִּי
אֵל יְבִרָא".

אָדָם שְׁמִקְבֵּל סִטְיָה מְבוֹרָא עוֹלָם, יֵשׁ לוֹ מִרְצָדָס
שְׁעוֹלָה לְמַעַל מִמָּאָה אֶלְף שָׁקֵל, וְגוֹבְבִים לוֹ אוֹתָהּ מוֹל
הַעֵינִים, וּבְמִקּוֹם לְהִתְבַּקֵּן הוּא אוֹמֵר: "תּוֹדָה רְבָה".
הוּא עוֹמֵד וַאֲמֹר בְּרִקּוּד: "תּוֹדָה רְבָה, בּוֹרָא עוֹלָם! אֲנִי
מֵאֲמִין שְׁאֲתָה הוּא זֶה שְׁלִקְחָת לִי אֶת הָאוֹטוֹ, וְכָל מָה
שְׁאֲתָה עוֹשֶׂה הַכֵּל לְטוֹבָה". בְּאוֹתוֹ רְגַע הוּא מְכַשֵּׁל
אֶת הַשְׁטָן.

כֵּל מָה שְׁגוֹבּוּ לוֹ אֶת הַמְּרָצָדָס זֶה רַק בְּשִׁבִיל שִׁיבְעֵט
בְּבוֹרָא עוֹלָם, רַק בְּשִׁבִיל שִׁיחֵיהָ לוֹ אֲכוּבָה בְּלֵב, שִׁיגִיד
לְבוֹרָא עוֹלָם: "לְמָה? אֲנִי חוֹזְרִי בְּתִשׁוּבָה, לְמָה זֶה
מְגִיעַ לִי?" וְהוּא - רוֹקֵד מִשְׁמַחָה. בְּאוֹתוֹ רְגַע הַיֵּצֵר הִרְעָה
עוֹמֵד בְּתַפְלָה לְפָנֵי הַקֶּב"ה: "וְהֵי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּחֲזִיר
לוֹ אֶת הַמְּרָצָדָס". רַק כְּדֵי שְׁתַּפְּסִיק לְהִגִּיד תּוֹדָה.
הַשְׁטָן רוֹאֵה אֶת הַנְּשָׁמָה הַצְּדִיקָה וְהַקְּדוּשָׁה שֶׁלְךָ וְשֶׁל
כָּל יְהוּדֵי עוֹלָם, וְהוּא עוֹמֵד וּמִקְטָרֵג עֲלֵינוּ כָּל הַזְּמַן.
כְּמוֹ שְׁאֲמָר עַל אֵיבֹב (איוב א, יא): "וַאֲוֹלָם שִׁלַּח נָא יָדְךָ
וְגַע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ אִם לֹא עַל פְּנִיךָ יְבִרְכְּךָ".

אוֹמֵר הַשְׁטָן לְקֶב"ה: "וַאֲוֹלָם שִׁלַּח נָא יָדְךָ - שְׁזוֹ תִהְיֶה
הַבְּחִינָה, שְׁאִם צְדָקְתוֹ הוּא מִצַּד הַטּוֹב בְּעֶצְמוֹ, לֹא
בְּעִבּוֹר פְּנִיָה חִיצוֹנִית מִגְּמוּל וְעֵנֶשׁ, אִזּוֹ גַם אִם תִּסִּיר
הַקְּנֵה וְהַבְּרָכָה מִמֶּנּוּ בְּכָל זֹאת לֹא יִתְמוּטָט מִצְדָּקְתוֹ,
אֲבָל אִם צְדָקְתוֹ הִיָּתָה מִפְּנֵי תַקְוַת שְׂכָר וְיִרְאָת עֵנֶשׁ, אִזּוֹ
- אִם תִּשְׁלַח יָדְךָ וְתַגַּע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ
עֵינֵן לִירָא מִמֶּנּוּ אוֹ לְקוּוֹת אֵלָיו, אִזּוֹ - עַל פְּנִיךָ יְבִרְכְּךָ,
שְׁרָצוֹנוּ לֹמַר שְׁאֵז לֹא לְבַד שְׁלֵא יִהְיֶה עוֹד צְדִיק פְּאֲשֶׁר
יִהְיֶה אַחֵר שְׁסָר הַסִּבָּה שֶׁבְּעִבּוּרוֹ הַחֲזִיק בְּצְדָקְתוֹ, כִּי גַם
בְּעִבּוֹר פְּנִיךָ וְהַשְׁגָּחְתָּךְ יְבִרְךָ וְיַגְנֶה הַנְּהַגְתָּךְ, כִּי בְּחִשְׁבוֹ
שְׁעַל דֵּי צְדָקוֹ רָאוּי שִׁיחֵיהָ לוֹ עֵשֶׂר וְקַנְיָנִים, וְיִרְאָה כִּי
קַנְיָנִים אֵלָה הִרְאוּיִים לוֹ נֶאֱבָדוּ מִמֶּנּוּ, יִתְלָה זֶה בְּרַע
הַנְּהַגְתָּהּ, וַיֹּאמֶר שְׁאֵינְךָ שׁוֹפֵט צְדָק. וְזֶה בְּחִינָה בְּרוּחָה
שְׁלֵא הִיָּתָה עֲבוּדְתוֹ מֵאַהֲבָה, שְׁאֵז לֹא הִיָּה מִתְלוֹגֵן

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

דוד המלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

מוסר עם סיפור

שְׁלֵבֵי הַתְּקַדְמוֹת הַבְּנִיָּה:

שְׁלֵבֵי הַתְּקַדְמוֹת הַבְּנִיָּה

03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבוע
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

ב"ש	ח'ספה	ת"א	י"ם	כניסה:
19:20	19:23	19:20	19:22	
20:10	20:13	20:10	20:12	יציאה:
21:03	21:06	21:03	21:06	ד"ת:

בירושלים: לנהוגים 40 דקות 02:19

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

מה בער למרן כמה ימים לאחר הכרתו?

שמעתי מספרים בשם אחד מגדולי הרבנים שסיפר, כי כמה ימים לאחר בחירתו של מרן הרב זצ"ל לרב ראשי לישראל, הרב ביקש לכנס לכנס גדול מאוד באולם ביה"ס הנמצא בשכונת גבעת שאול, ואמר כי "יש לו מסר למסור לעם ישראל-לאחר שנתמנה לרב ראשי". וכולם הסתקרו לדעת על מה הרב ידבר שם? ואיזה 'מסר' יש לו למסור לאומה, ובפרט עכשיו לאחר שנתמנה לרב ראשי? ובאמת נתקבצו ובאו מאות בני אדם לכנס זה, ובאותו הכנס מסר הרב את משאו המרכזי, ואמר: 'אסור לשלוח את הילדים לביה"ס הנמצא בשכונה שלומדים שם בערבובייה בנים ובנות יחדיו!' ובאמת נעשה מדבר זה רעש גדול ובקשו ההורים להעביר את ילדיהם מביה"ס זה. עד שבית הספר תיקנו את הפרצה והפרידו בין הבנים והבנות ונעשה לביה"ס נפרד. (הרב אלון בן עמי שליט"א ניתן להשיג את הספר בפל' 052-7156961).

שאלות ותשובות

מאת מרתו הרב"ג יצחק הכהן שליט"א

שאלה: האם מברכים שהחיינו על מנסיים חדשים?

תשובה: כל הבגדים החשובים, וכגון מנסיים חולצות וכדו' שבני אדם שמחים כשקונים אותם, וגם אותו אדם שקנה אותם שמח בהן, מברך עליהם שהחיינו (שו"ע סימן רכג סעיף ו).

שאלה: האם מותר לרסס שוהר זבובים בשבת?

תשובה: מותר לרסס בחלל החדר אבל על הזבובים ממש אסור, שהרי הורג אותם בידיים. וכן יש להשאיר חלון פתוח שיוכלו לצאת (שו"ת חזון עובדיה ח"ד עמ' רמב).

שאלה: האם מותר להוציא סיר אורז מהמקרר בשבת ולהניח אותו על הפלאטה? והאם מותר לכסותו כשהוא מונח על הפלאטה?

תשובה: מותר להניח סיר אורז מהמקרר ישירות על הפלאטה, ומכיון שאורז נחשב דבר יבש. ולענין כיסויו בשמיכה כשהוא מונח על הפלאטה, יש לחלק בזה בין שני מקרים. במקרה האחד כשהסיר היה מכוסה כבר מערב שבת הרי שמוותר להוריד את הכיסוי ולהחזירו כשהוא על הפלאטה, אך במקרה השני כשרוצה לכסות סיר המונח על הפלאטה בעוד שהסיר לא היה מכוסה מערב שבת, הרי שהדבר אסור מדין הטמנה. ויש להחמיר גם כשמניח את השמיכה רק מלמעלה (שו"ע או"ח סימן רכ"ז).

שאלה: האם מותר לקנות מעסק שפתוח בשבת?

תשובה: אין איסור מן הדין לקנות בעסק שפתוח בשבת כאשר אתה קונה בימות החול, אולם רבים וטובים מעודדים את העניין להשתדל לחזק עסקים שומרי שבת בבעלות יהודית, וזאת ע"י שקונים דווקא מהם. וברוך ה' יש כח גדול לציבור שומרי התורה והמצוות ועל ידי זה מתרבים עסקים שומרי שבת ובכך נהיה קידוש ה', וכמובן שכל זה ב- "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום", אשריהם ישראל.

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

בגנות הכעס

במאמרים הקודמים הרחבנו על ההבדל בין דוד המלך לאחיו הגדול אליאב, אליאב שהיה ראוי למלכות נאס בגלל מידת הכעס שהיתה בו ואילו דוד המלך נבחר בזכות הענווה שהיתה בו כפי שאמר בעת הכרתו הבא (תהלים קלא, א) "ה' לא גָבַהּ לְפִי וְלֹא כָמוּ עֵינַי", ומבואר בירושלמי (סנהדרין פ"ב סוף ה"ד) 'לא גבה לבי, בשעה שמשחני שמואל. ולא רמו עיני, בשעה שהרגתי את גולית'.

ההצעה שהצילה את העסק

עד כמה הכעס והגאוה מונעים מן האדם שפע ימחיש הסיפור הבא שסיפר הרב שלום ארוש שליט"א באחד מספריו, יהודי מארצות הברית שהעסק אותו ניהל נקלע לקשיים, כאשר מדי יום היו רודפים אותו בעלי חובות ודורשים את כספם, המצב הכניס אותו למשבר נפשי ודכדוך, אך הוא התחזק בביטחונו בה' שיושיע אותו מהמצב אליו נקלע, והנה, כמה חברים שידעו על מצבו הכלכלי סידרו לו הלוואה מגמ"ח על סך של חמשים אלף דולר, הם גם היו מוכנים לחתום בשבילו על ערבות של עשרת אלפים דולר לכל חבר, המלווה היה מוכן להלוות, אך בתנאי אחד, שהלווה יחזיר את מלוא הסכום בחמשה תשלומים, דהיינו עשרת אלפים דולר לחודש, כששמע זאת האיש הסכים לתנאי, אך ביקש מהמלווה בקשה אחת, שברצונו לשלם במזומן ולכן שלא יפקיד את הצ'קים אלא יצור עמו קשר בזמן הפירעון והוא ימיר לו כל צ'ק למזומן, המלווה נעתר לבקשה וההלוואה ניתנה, ואכן בחודש הראשון המלווה יצר קשר והלווה פדה את הצ'ק במזומן, וכך גם היה החודש השני, בחודש השלישי המלווה עדיין לא יצר קשר.

הכנסה לא צפויה

ערב אחד בשעת לילה מאוחרת, נוסע הלווה בכביש בין עירוני כשלפתע הוא שם לב שמד הדלק מסמן שמיכל הדלק כמעט התרוקן, ובתחנת דלק הקרובה נעצר לתדלק, וביקש מן המתדלק למלאות לו באשראי מיכל דלק מלא, אלא שהאשראי לא עבר, מיד ניגש האיש לעמדת משיכת מזומנים שהיתה במקום, ואז הוא מגלה לתדהמתו שאין לו יכולת למשוך כסף מהחשבון, מפני שהבוקר חוייב החשבון בצ'ק על סך עשרת אלפים דולר, ברגע אחד גאה בו הכעס על המלווה חסר האחריות, שבגללו הוא תקוע ללא כסף בתחנת דלק באמצע הלילה, מרוב כעס הוא החל לאחל בליבו 'ברכות' למלווה שלא עמד בהסכם, אך לאחר כמה רגעים החל לשאול את עצמו, ומה עם בורא עולם, איפה הוא בכל הסיפור, האם זה במקרה שאני במקום מרוחק בלי אשראי, בלי מזומן, ובלי דלק? בוודאי שלא, אלא הקדוש ברוך הוא סובב את זה, והתפקיד שלי הוא להתחבר לבורא עולם ולא לכעוס על אף אחד, אבל אז היצר הרע תקף אותו מכיוון אחר, אם זה בורא עולם למה הוא עשה לי ככה? והכעס הופנה לבורא עולם. אבל ידעתי שזה ניסיון ועייתי לעצמי, נכון שהשכל אומר שאין סיבה למה אני תקוע פה, אבל עלי לעבוד על האמונה ולדעת שבורא עולם מנהל דברים לא לפי ההיגיון המצומצם שלי, אלא לפי ההנהגה שלו ועלי לבטוח בו שזה לטובתי.

עם מחשבות אלו התחלתי להירגע, עד שחזר לי דופק סדיר ונשימתי נרגעה, כעת התחלתי לחשוב איך להיחלץ מכאן, בחיפוש קצר ברכב מצאתי עשרים דולרים והחלטתי לתדלק בהם קצת דלק, היתה זו שעה מאוחרת והכל היה שומם, וגם המתדלק היה די משועמם, והנה נקרתה ליזו הזדמנות להפיג קצת את השעמום, והוא שאל אותי, כיצד מכעס גדול שהיה לי על

הפנים אני משדר כעת רוגע גדול? השתדלתי להסביר למתדלק הגוי שנתקעתי בלי כסף בגלל רשלנות של מישהו, אבל כיהודי מאמין התחברתי לבורא עולם וידעתי שהכל ממנו, וזה עזר לי להתגבר על הכעס, כששמע כך המתדלק אמר לי, אני אתדלק לך בשבע עשרה דולרים ובשלושת הדולרים הנוותרים גש לחנות הסמוכה, ותרכוש כרטיס גירוד, הרעיון מצא חן בעיני ונגשתי לרכוש כרטיס גירוד, ואז התרחש הנס, כרטיס הגירוד שלי זכה בסכום של חמשים אלף דולר, הרגשתי שעמדתי בניסיון, והקדוש ברוך הוא השיב לי מיד טובה, ופתאום התברר לי שלא נעשה עמי כל רע אלא אדרבה ה' הטיב לי, וזאת בכוח האמונה והרכנת הראש להחלטות של בורא עולם.

יהי רצון שנוכח להאמין שכל העובר עלינו בכל התחומים, זה רק מאיתנו יתברך ברחמים גדולים, וכך נחיה חיים רגועים ושלוים, אמן.

**לרכישת ספרי הרב אליהו עמר –
'מעבר לסגולה' על הזרע שמשון
(ב חלקים). ו'המלך דוד' על קורות
חיי דוד המלך (ב חלקים) ניתן
לפנות ל: 055-67-25-138**

שמחה גדולה להיות במצוה

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרֶתֶם וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר ה' אֶלְהֵינִי לְךָ אֵת הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם" (ז. יב)

פרשתנו פותחת בלשון "והיה", ואמרו רבותינו: אין "והיה" אלא לשון שמחה (מגילה י"ב, ע"ב, ויקרא רבה יא, ז), ויש להבין מה ענין שמחה לכאן?

מבאר האור החיים הקדוש שמשה רבנו לימד כאן את מקומה האמיתי והנכון של השמחה: "אדון הנביאים בא בנועם דבריו להעיר במוסר נעים כי אין לאדם לשמוח אלא כשישמור לעשות את כל אשר צוה ה' לעשות, אז ישמח לבו ויגל כבודו, אבל כל עוד שיחוש שחסר אחת מכל מצוות ה', בין מצות לא תעשה בין מצות עשה, עליו אמר שלמה (קהלת ב') ולשמחה מה זה עושה...". וזהו שאמר "והיה" מתי ראוי לשמוח? "עקב תשמעו את המשפטים האלה", "עקב" מלשון סוף וסיום, כאשר תקיימו את כל המצוות עד האחרון שבהם.

עוד מבאר האור החיים על פי הפסוק "פקודי ה' ישרים משמחי לב" (תהלים יט, ט), וזהו שאמר הפסוק: "והיה" מתי השמחה תהיה - "עקב תשמעו את המשפטים האלה" - עקב עסק התורה. וכפי שהגדיר זאת הגאון רבי אליהו הכהן זצ"ל בספרו "שבט מוסר" (פרק י"א): "שְׁאֹר הַתּוֹרָה שֶׁלֹּא הוּדַשׁ, נִכְנַס שָׁם וּמְאִיר, בְּאוֹפֵן שֶׁהַתּוֹרָה כֹּהֵר לְהַאִיר לְנִשְׁמָה וְלְשִׁמְחָה".

הגאון רבי יעקב חיים סופר זצ"ל בספרו "חוקי חיים" (דרוש י"א) מבאר שהתורה נקראת "שירה" (עיין סנהדרין כ"א ע"א), לרמז כי על האדם להיות שמח בעוסקו בתורה כמו בעת שמשורר.

על כל צעד ושעל בחייו של הגאון רבי משה לוי זצ"ל, ראו את אהבת התורה הנסוכה בדמו, המעניקה לו את הכח והאושר בעולם. כאשר היה מבאר סוגיא או מיישב קושיא, קרנו פניו מאור שמחת התורה. אשרי מי שראה פניו כשהוא שמח בחדוותא דאורייתא!

הפסוק "טוב לו תורת פיך מאלפי זהב וכסף", לא היה אצלו בגדר מליצה בעלמא. או שיר מקפיץ שרוקדים לקצב צליליו ביום שמחת תורה, אלא הוא חש זאת במלוא העוצמה במשך כל ימות השנה. אהבת התורה בערה בקרבו ויקדה בעצמותיו כאש שלהבת, עד שכל ענייני העולם חשויים היו בעיניו כאין וכאפס, לעומת רגע אחד של לימוד תורה.

על כל חידוש, מהלך או נידון הלכתי שבא לידו, הוא פשוט שש וצהל והתמלא כולו עונג רב. כל תירוץ על קושיא שהטרידה את מנוחתו - גרר בעקבותיו אושר בל יתואר. כל הבנה חדשה, או בירור הלכה עמומה - היה עבורו מקור בלתי נדלה לשמחה, עד שפעם התבטא בנוגע לתירוץ מסוים: "תירוץ זה, שזה יותר ממיליון דולר!".

על אף מנת היסורים שהוגדשה מדי פעם בפעם, תמיד היה לו לאן להימלט: אל אהבת חייו - הגמרא, אל משוש חייו - היות אביו ורבא. חיוכו הלבבי היה ראייה לאושר שמעניקה התורה לאדם. הבעת פניו המאירה, הראתה בעליל כי אפילו בדורנו, מסוגל האדם להתעלות מעל סבלו ונסיונותיו, אל עולם עליון בו שוכנים מלאכים.

ואין אלו דברי גוזמא בעלמא, אלא דברים כהווייתם. ותמיד על כך העובדה הבאה: יום אחד מִצָּאָו אחד ממקורביו, כשהוא שרוי בשמחה גדולה, נהרה שפוכה על פניו, והן קורנות מאושר בלתי רגיל. ניגש הלה ובירר "לשמחה מה זו עושה?". ענהו הרב במתק לשונו: "כה גדלה שִׁמְחָתִי הַיּוֹם, עד כי לקחתי את בני הקטן ורקדתי עמו!". "מדוע?" גברה תמיהתו של אותו קרוב. "היום בדקתי ומצאתי כי הצלחתי ללמוד תורה קצת יותר מאתמול, ומרוב שגברה שמחתי, פצחתי בשירה ומחול...". ענה ועצם את עיניו בהשתוקקות (אוצרותינו).

עוד יבוא היום

"אתה עוד תתגעגע לתקופה הזו" - אמר שמוליק בן ה-49 שמחכה לילדים מזה מלאו לבתו הקטנה 18. אז כן, תודה לאל, הוא זכה בבת. אבל היא גדלה כל כך מהר והוא ואשתו שתחיה, כל כך נשארו לבד.. שמאז שהיא בת 5 הם כבר כל כך מצפים לעוד פרי בטן.. שכנראה, בדרך הטבע, כבר לא יגיע.

אז שמוליק הסתכל על דוד כשאמר את המשפט הנ"ל.. דוד, הוא בן 35, עם שלושה ילדים קטנים, וסבלנות היא לא הצד החזק שלו.

אין לו כוחות לטיפול בילדים, זה כבד עליו וקשה לו מנשוא. לטעמו זה לקח לו את הפרטיות, השקט, הניקיון והסדר ששכנו בביתו לפני שהזאטוטים האלו הגיעו, ואיתם הבלגן כמובן..

אז אין לו סבלנות, ושמוליק ראה אותו חובק בן קטן.. סוג של קנאה אפפה אותו. הוא רואה את דוד חובק בן בידו, ומתלונן... נאנח שאין לו כוח כבר לבכי הזה.

שמוליק מהצד, ליבו נצבט, "הלוואי עליי בכי כזה בבית...", "הלוואי שמישהו יעיר אותי משנתי הרצופה בלילה.. הלוואי שמישהו יבלגן לי את הסדר המופתי...".

ולכן אזר אומץ ואמר לו: "אתה עוד תתגעגע לתקופה הזו..." - תעריך אותה, תשמח בה, אתה עוד תתגעגע לזה.

את המשפט הזה ניתן לקחת לכל מחוזות החיים. תחשובנה על זה - את עוד תתגעגע לימים שאמא שלך מתקשרת אלייך 10 פעמים ביום, את עוד תתגעגע להחלפת טיטולים והכנת בקבוקי מטרנה (תעיד כל סבתא). את תתגעגע להורים שלך (יעידו כל מי שהוריו אינם)... כנראה עכשיו זה הזמן לכבד אותם ולתת להם הרגשה טובה. כי מתישהו הם כבר לא יהיו, ולא יהיה לך את הזכות לכבד אותם.

את עוד תתגעגע להריון הזה, להרגשה הזו, גם אם היא כבדה.. את עוד תתגעגע לתפילה הזו, גם (ובמיוחד) אם היא ספוגה בדמעות של כאב... ואפילו לתקופת הרווקות הזו, את כנראה עוד תתגעגע.

בכל רגע בחיים ניתן לעצור ולמקד את העדשה, להנות מהרגע, לאהוב אותו, לחבק את השניה שאני נמצאת בה ולנצל אותה עד הסוף. להתנהג אליה במלוא הסבלנות והכוח. כי כרגע את פה. לא שם, ולא אתמול. עכשיו.

תחיי, תהני, תשמחי - אל תחשבי רק על מה היה פעם או מה יהיה מחר. כל רגע הוא לגופו, עכשיו את מרגישה טוב? יש לך כוח? גם אם לא, כנראה שעשית הרבה - תשמחי. בכל מצב תעריכי את הרגע כי הוא לא מובן מאליו. וכנראה הוא גם יתחלף במציאות אחרת עוד מעט.

כדאי לנו לחיות את החיים באמת, עכשיו, ולא רק 'כשאהיה גדולה'. אלא הרגע, לשמוח, להנות, להעריך, להוקיר טובה על כאן ועכשיו. שלא נתחרט ולא נצטרך להתגעגע לתקופה הזו. אלא נדע שניצלנו אותה כראוי והיינו שם באמת, לא 'על הדרך'.

נתמקד בעיקר, נכבד את האחר, נשתדל לעשות טוב ולראות טוב בכולם. נכבד את ההורים, כי הם לא נשארים לנצח.. לא נבזבז את הזמן במריבות מיותרות, בלעשות דווקא או בציפייה מיותרת לעתיד אחר..

לכל תקופה יש את היופי שלה, כל תקופה היא מיוחדת במינה וניתן למצוא בה את החיובי והטוב.. גם אם יש לך תקופה מאתגרת של עבודת המידות בנושאים מסויימים שקשים לך, תדעי שעבודת המידות שאת יכולה לעשות בסיטואציה הזו הספציפית יכולה לחמוק לך מבין הידיים, יש לך עכשיו הזדמנות לעבוד על המידות, להיות אדם טוב יותר, תנצלי את זה. אל תתחמקי, כי בדרך כלל זה יבוא ממקום אחר. נחפש את הטוב במציאות שלנו ונעריך, כי היא לא תשאר לנצח.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

השדוך שקם רק לחצי יום

בפרשה שלנו מובא ענין שכרו של פנחס, הוא ניצל הזדמנות שבאה לידו ועשה אותה, אף שהסיכויים הטבעיים היו נגדו, ובחז"ל מובא כמה ניסים נעשו לו.

הרב מפוניבז' הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצ"ל, כשנתמנה להיות רב בעיר פוניבז', היה לו חלום להפוך את פוניבז' למעצמה של חינוך.

להתחיל לממש את החלום היה צריך שטח קרקע גדול. זימנו לו מן השמים הזדמנות, הכומר של פוניבז' היה בן למשפחת האצולה שפעם שלטה בעיירה, והוא ידע שהוא לא מוריש כלום כי אין לו ילדים, החליט למכור את השטחים שלו. לפי ערך הקרקע היו שוים 60,000 רובל, הון עצום, אבל הוא פרסם שמי שיתן לו חצי מהמחיר 30,000 במזומן הוא ימכור לו את הקרקע. עבור הרב מפוניבז' זה היה הזדמנות חייו, הוא עלה

אל הכומר והתחיל להתמקק, אמר לו תוריד ל-25,000 וסגרנו. אמר לו הכומר אבל במזומן.

אמר לו הרב: אני צריך את זה למוסדות תורה, אין לי כסף אבל תן לי זמן לעשות סבב אצל עשירי רוסי, הכומר לא אהב את הרעיון... ואז אמר תביא לי כעת 5,000 רובל במזומן, ואני אתן לך חודשיים לעשות סבב, אם בתום החודשיים יום א' בשעה 11:00 אתה לא עם הכסף אין עסקה, ואיבדת את דמי קדימה.

אמר הרב, אשאל את אשתי.

5,000 רובל היה הכסף של הנדונייה שקיבל הרב מפוניבז' מחמיו רבה של ויידג', שאל את אשתו, והיא הסכימה, חזר, חתמו על זכרון דברים.

מיד נסע על פניו, לפטרבורג, קובנה, וילנא ועוד, לחמם את לב העשירים בענין זה, כולם הסכימו עקרונית לתת לו, אבל אין להם עכשיו, הבטיחו שיש להם עסקים על הפרק ונתנו לו התחייבות שבעוד שלשה חודשים ארבעה יקבל, בסך הכל הגיע לסכום אבל בעוד המשך בעמוד האחרון

מוסר עם סיפור
מאת הרב יעקב עמר שליט"א

לשמור את הכסף, אם אם רוצים אני אשתמש בכסף לצרכי מצוה, ובעוד חצי שנה בתאריך החתונה תקבלו את הכסף. הסכימו. הרב נטל פתק רשם, ונתן להם. למחרת לאחר תפילת ותיקין, יצא הרב אל בית הכומר, עם 20,000 רובל, שילם לכומר ומשם הלכו לעירייה ועשו העברת בעלות על שם הרב מפוניבז'. בצהריים בא הביתה, שוב מחכים הגבירים, מה קרה? אמרו השדוך התפוצץ, רוצים את הכסף בחזרה, אמר להם השתמשתי לצרכי מצוה, קבענו חצי שנה תבואו ואחזיר לכם את הכסף. תוך שלשה חודשים מי שהבטיח נתן, ועוד אחד אחרי ארבעה חודשים, וסיפר הרב מפוניבז' שתוך חצי שנה היה לו את הכסף במלואו להחזיר. אתה תעשה את שלך והקב"ה יעשה את שלו.

ארבעה חודשים, חזר לביתו, הגיעה השבת שלפני יום א' שהוא אמור לתת לכומר את הכסף, ולא, הוא הפסיד את ה-5,000 רובל. למרבה המזל, חמיו וחמותו הגיעו אליהם שבת, ספר הרב מפוניבז' שהוא לא מקנא באף אחד בשבת שהוא עבר, הטיחו בו... מה עשית... מה השאיפות הלא נורמליות האלו... מה החלומות... מה אתה צריך קרקע של 60 דונם של אדמה, זה קריה... בקיצור חושך בעיניים. איכשהוא במוצאי שבת נפרד, הלך ללמוד ובטח בה'. בסיום הלימוד, שתיים בלילה, חזר לביתו, הוא מוצא את שני העשירים של העיריה, יושבים אצלו, שאל מה... אמרו לו שמגיע להם מזל טוב הם השתדכו יחד, וכל אחד הבטיח נדוניה של 10,000 רובל, אבל כל אחד לא כל כך סומך על השני, אז החליטו להביא לרב, בפיקדון עד החתונה, אמר להם אין לי כספת

המסעדה

מסעדת החסד מובית "יביע אומר"
לע"נ ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטיר ז"עא

יש לכם שמחה במשפחה? ברית. חתונה. בר מצוה.

ידועה הסגולה לקיים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם.
בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה"
תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש להצלחתכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

וזוכים לדולר שנתברך על ידי מרן שר התורה
רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים
תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים
ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

**ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ
רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770**

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-7657390
באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים